

Sygn. akt I C 1337/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Marek Gajdecki

Protokolant Paulina Gordziejonok

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A z/s we W.

przeciwko K. F.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną wobec wierzyciela

I. oddała powództwo w całości.

Sygn. akt I C 1337/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z/s we W. w pozwie wniesionym w dniu 14 czerwca 2012 r. domagała się uznania za bezskuteczną wobec strony powodowej umowy darowizny nieruchomości lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w J. przy ul. (...), dokonanej w dniu 15 czerwca 2009 r. przez H. S. i J. S. na rzecz pozwanego K. F..

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż przysługuje jej wobec H. S. wierzytelność wynikająca z nabycia wierzytelności przysługującej pierwotnemu wierzycielowi (...) Bank S.A. Strona powodowa podniosła, że uzyskała tytułu wykonawcze, przy czym wobec ilości postępowań wobec dłużniczki H. S. egzekucja przysługujących stronie powodowej wierzytelności ze świadczeń emerytalno – rentowych dłużniczki nie rokuje zaspokojeniem kwot należnych stronie powodowej. Strona powodowa wskazała, że dłużniczka wyzbyła się jedynych wartościowych składników majątku w postaci przedmiotowej nieruchomości na rzecz swojego wnuka – pozwanego K. F., co uniemożliwi wierzycielowi zaspokojenie roszczenia.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k. 21-22) wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż umowa darowizny miała miejsce przed powstaniem wierzytelności objętych tytułami wykonawczymi. Wskazał również, że do zawarcia umowy darowizny doszło nie ze świadomością pokrzywdzenia wierzyciela ale celem zapewnienia opieki przez pozwanego nad darczyńcami, zaś pozwany jeszcze przed dokonaniem darowizny opiekował się dziadkami i dokonywał remontów przedmiotowego lokalu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

H. S. w dniu 01 kwietnia 2008 r. zawarła z (...) Bank S.A. z/s we W. umowę pożyczki na kwotę 11.318,90 zł, przeznaczoną między innymi na spłatę wcześniejszego zobowiązania w kwocie 7.804,86 zł wynikającego z umowy pożyczki zawartej w dniu 27 listopada 2006 r.

dowód : umowa pożyczki z dnia 01.04.2008 r. k. 32 - 36

W dniu 15 czerwca 2009 r. H. S. i J. S. zawarli umowę darowizny, na mocy której przenieśli prawo współwłasności nieruchomości - lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w J. przy ul. (...), dla którego Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) na rzecz pozwanego K. F..

dowód : wypis z aktu notarialnego - umowy darowizny Rep. A nr (...) z dnia 15.06.2009r. k.9 - 12

Pozwany K. F. jest wnukiem H. S. i J. S.. Mieszka z darczyńcami od urodzenia, pomaga im w sprawach życiowych i remontach lokalu mieszkalnego. Obecnie nadal mieszka z darczyńcami.

W dacie dokonania darowizny darczyńcy nie posiadali problemów ze spłatą zaciągniętych zobowiązań i kredytów, w tym również wobec (...) Bank S.A.

dowód : zeznania świadków H. S. k. 44, J. S. k. 44.o

Strona powodowa nabyła powstała w późniejszym czasie wierzytelność (...) Bank S.A. z/s we W. wobec H. S..

Strona powodowa wystąpiła w dniu 07 listopada 2011 r. z pozwami do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie VI Nc-e 1558311/11 zasądono od H. S.na rzecz strony powodowej kwotę 1.333,27 zł. Postanowieniem z dnia 31 stycznia 2012 r. orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności.

Kolejnym nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie VI Nc-e 1558312/11 zasądono od H. S.na rzecz strony powodowej kwotę 10.576,42 zł. Postanowieniem z dnia 09 marca 2012 r. orzeczeniu temu została nadana klauzula wykonalności.

dowód : odpisy nakazów zapłaty Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie w sprawach VI Nc-e 1558311/11 i VI Nc-e 1558312/11 k. 5 i k. 7, odpisy postanowień Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie k. 6 i k. 8

W dniu 25 kwietnia 2012 r. strona powodowa na podstawie powyższych tytułów wykonawczych złożyła wnioski o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przez Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze Jerzym Wydro. W dniu 18 maja 2012 r. Komornik Sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne. H. S.została zawiadomiona o wszczęciu postępowania egzekucyjnego w dniu 23 maja 2012 r.

dowód : kopia kart postępowania egzekucyjnego Komornika Jerzego Wydro w sprawie Km 1516/12 k. 26 - 30

Sąd zważył co następuje :

Powództwo należało uznać za niezasadne w całości.

Zgodnie bowiem z art. 527 § 1 k.c., gdy skutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową, każdy z wierzycieli może żądać uznania tej czynności za bezskuteczną w stosunku do niego, jeżeli dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli, a osoba trzecia o tym wiedziała lub przy zachowaniu należytej staranności mogła się dowiedzieć. Do skorzystania przez wierzycieli ze skargi pauliańskiej co do zasady konieczne jest zatem spełnienie trzech podstawowych warunków :

- a) pokrzywdzenie wierzycieli, jeżeli skutek czynności prawnej dłużnik stał się niewypłacalny albo stał się niewypłacalny w większym stopniu, a osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową,
- b) działanie dłużnika z zamiarem i świadomością pokrzywdzenia wierzycieli,
- c) wiedza lub możliwość - przy zachowaniu należytej staranności - dowiedzenia się o tym przez osobę trzecią.

Ustawa Kodeks cywilny wprowadza jednak szereg domniemań faktycznych ułatwiających działanie wierzycielowi i tak przyjmuje się, że gdy dłużnik dokonał czynności z osobą najbliższą lub z przedsiębiorcą pozostającym z nim w stałych kontaktach gospodarczych, to podmioty te wiedziały o fakcie jego działania ze szkodą dla wierzyciela. W myśl bowiem § 3 art. 527 k.c. jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli uzyskała korzyść majątkową osoba będąca w bliskim z nim stosunku (co ma miejsce w niniejszej sprawie), domniemywa się, że osoba ta wiedziała, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Wskazać również należy, że zgodnie z art. 528 k.c. (na który to przepis powoływała się strona powodowa), jeżeli wskutek czynności prawnej dokonanej przez dłużnika z pokrzywdzeniem wierzycieli osoba trzecia uzyskała korzyść majątkową bezpłatnie (co również ma miejsce w niniejszej sprawie), wierzyciel może żądać uznania czynności za bezskuteczną, chociażby osoba ta nie wiedziała i nawet przy zachowaniu należytej staranności nie mogła się dowiedzieć, że dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.

Zgodnie jednak z art. 6 k.c. ciężar dowodu spoczywa na tym kto z faktu wywodzi skutki prawne, tak więc to wierzyciel jest zobowiązany udowodnić, że wystąpiły przesłanki uzasadniające uznanie czynności za bezskuteczną w stosunku do niego. W niniejszej sprawie w istocie na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania jedynie zaistnienia dwóch pierwszych przesłanek, wobec domniemania z art. 527 § 3 k.c. i treści art. 528 k.c.

Takich okoliczności strona powodowa w niniejszej sprawie nie wykazała. Z przedstawionego dokumentu – umowy pożyczki z dnia 01.04.2008 r. wynika wprawdzie, że umowa pożyczki została zawarta przed dokonaniem umowy darowizny, jednakże nie wynika, że w dacie dokonania umowy darowizny darczyńcy mieli problemy ze spłatą zobowiązań z niej wynikających czy też bank posiadałby wymagalną wierzytelności wobec nich.

Natomiast z przedłożonych odpisów orzeczeń Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wynika natomiast, że strona powodowa wystąpiła na drogę postępowania sądowego przeciwko H. S. (a zatem nawet nie przeciwko obojgu darczyńcom) dopiero w dniu 07 listopada 2011 r., a więc ponad dwa lata po dokonaniu darowizny, zaś postępowanie egzekucyjne wszczęła dopiero w dniu 25 kwietnia 2012 r. Abstrahując przy tym od faktu, że strona powodowa nie udowodniła, że kwoty objęte orzeczeniami Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie wynikają z cesji wierzytelności (...) Bank S.A. wobec H. S. (aczkolwiek Sąd uznał tą okoliczność za przyznaną wobec niezaprzeczenia jej przez pozwanego), to w żaden sposób nawet nie wykazała, że w dacie dokonywania darowizny darczyńcy posiadali wymagalne zadłużenie wobec (...) Bank S.A., zaś dokonując czynności prawnej w postaci darowizny działali z zamiarem i świadomością pokrzywdzeniem dłużnika.

Dowodom z dokumentów w zakresie dokumentów Sąd przydał walor wiarygodności albowiem ich treść nie była kwestionowana przez strony, zaś dokumenty urzędowe (odpisy orzeczeń Sądu, wypis z aktu notarialnego) korzystają z domniemania prawdziwości.

Walor wiarygodności Sąd przyznał również zeznaniom świadków H. S. i J. S. albowiem są one spójne, logiczne i wzajemnie zgodne.

Reasumując – powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie z przyczyn wskazanych wyżej, a więc podlegało oddaleniu w całości.